

Bíely potoka jsou však většinou rezyky blízky a tu často povodeně způsobí značné škody. Tak v r. 1900 po dloníčer dešti byla povodeně, při níž byla značně poškozena silnice, dílem čp. 3 musel být přestavěn, stáje u čp. 7 leží, a čp. 8, 9, 13, 49, 58 byly také poškozeny. K opravě budov dostalo se obyvatelstvu plátní pubence a myslavena byla okolo potoka sed. V roce 1904 za přispění zemské pub- vence byly bíchy posázány akátu a j. stromovin. Potok bývá často rozvodněn, ač letos- říční rok (1921) byl skoro úplně suchý. Největší povodně od r. 1872 byly v r. 1886, 1895 a 1900, kdy způsobil všechny značné škody. Dokud však potok nebude regulován, nebrde tu jinak.

V roce 1902 a 1904 na parce. 562, 887, 478 nalezeno bylo uhlí v hloubce 70-90 m; dělníci však museli mít tuto zanechat pro velké množství vody.

Pohled na obec je pravidelně v době květu květin v ročních stromů, kdy to tu vypadá jako v parku (bohužel nemusí dojít se tu mnoho významných českých). O krásné zadatě. Oba bíchy sv. potoka spojuje dřevěný most. Na východním konci vesnice stojí kaple bez zvonu. V západní části vesnice stojí pěkná školní budova německá, nedaleko přes potok na vršku je zvoněk s malým zvonkem. Proti této stojí u silnice bývalý hostinec p. Denkse (čp. 45), kde je umístěna česká škola v bývalém výčepu. Západně hned za obcí leží ještě bránská dráha. V místě samém jsou 3 hráze a p. 1773, které patří k čp. 4, 25 a 42. Před číslem 22. stojí sloup z r. 1695 s nápisem „Diese statue ist zur Ehre Jesus Maria Josef gemahlt am 28 april 1695. Tim dokládají němečtí nacionálové, že Žíželice byly již tehdy německé a katolické. My však v tom vidíme smutnou památku na násilné poněmcování a pokatolizování v době pobělohorské“. Doklad jak byly a jsou Žíželice německými místními ještě dnes, neboť nejsou všechny (třeba nemluví a klání se k Němcům) umějí většinu dobré český, ta jsou přímo rozenými Čechy, avšak spíše německy) živí a vzdávají. Tato většina přijmení má i německé jméno svého českého třeba i německy ani (např. Kraupner, jehož děd pocházel z Kněževsi u Rakovníka).

V Žíželicích je dvojjazyčná škola obecná německá a od r. 1921 jednotně obecná škola česká; kaple - kde slouží se měsíčnou žijící (vítěz) ránu katolickým

farářem, kamž jsou Žíželice přifařeny. Obecní lékař sídlí v Žateci. Poštovní posel přespolní dochází sem jednou denně ze Žatce. Ze Žíželic do Žatce je silniční silnice (Eisenstein-Teplická) - 4 km, do Horšic okresní silnice (3 km).

Jako rychtáři byli od r. 1848 - Leopold Bachmann, Florian Stoll, Karel Bernard. Jako obecní starostové následují po nich: František Peter (za kterého byla naplněna rušená roboty), Karel Rödl, František Feil, František Kraupner, Antonín Wackert, Karel Rödl, Julius Kraupner, Karel Miller, Josef Wackert, Gregor Stoll, Rudolf Stoll, František Kraupner (jehož po dobu několika voleb zastupoval Gregor Stoll), od roku 1919 rovněž za německé socialisty, a když jim něčetnili ve volbách volejový člen, Adolf Deutscher.

Zaměstnání zdejších občanů je v největší části zemědělské. Podle jaro samostatných majitelů půdy - rolníci atd., nebo jako dělníci zemědělství při zdejším velkostatku* nebo u rolníků. Jiná zaměstnání dle výkazu z r. 1900 následují: 1 střudnář, 1 dámka krajčová, 1 řezník, 3 hostinství, 2 kupeci, 1 sadar, 1 pohojník, 1 kovář, 2 obuvnici, 4 pokrývači, 1 zedník.

Spoletky žijí tu mnoho nežije, mimo politickyj organizaci (německ. soc. democratické, německý agrárník) je organizace zeměděl. dělnictva) je tu družstvo pro pomoc mládeži (založ. r. 1895). Spolky jsou tu: hasiči (založ. 1878) vojensko-veteránský spolek, hospodářský spolek (založ. 1891, když upadl v zapomnění také v r. 1902 musel být obnoven) a v poslední době v r. 1921 založen tu byl mistní odbor Národní jednota, Severočeská (pro obec Žíželice, Velké Lovice, Jaroměř, Hořice a okolí).

Místní kaple „Maria Heimsuchung“ byla v r. 1660 vystavěna a 1882 opravena. Založena a dotována byla hraběnkou Barbarou z Kolovrat. Mimo jiné pocházejí nebo vlastníkem byly tu jednou týdně sloužena mše, když přijde farář horšický vyučovat maboženství do zdejší německé školy. Socha mariánská v kapli byla v r. 1900 darována a 29. června s r. posvěcena. Nedaleko kaple leží místní hřbitov, který byl založen v r. 1861 a pojmenován v r. 1899.

* Velkostatek je v současné době majitelem firmu Hille-Dieblich.